

персоналу, розроблення правового забезпечення та перетворення курортів і лікувально-оздоровчих територій у заповідні зони.

Література

1. Головне управління статистики у м. Києві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kiev.ukrstat.gov.ua/>.
2. Лісничка О. М. Правове регулювання медичного туризму в Україні / О. М. Лісничка // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2017.
4. Мальська М. П., Бордун О. Ю. Медичний туризм: теорія та практика. 2019.
5. Ольшанська О. В. Сучасні аспекти когнітивістики в економічному розвитку / О. В. Ольшанська // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. – 2014. – № 6 (81). – С. 78–82.
6. Пестушко В. М. Український туризм у контексті глобалізації: сучасний стан і перспективи / В.М. Пестушко // Географія та основи економіки. – 2015.
7. Українська асоціація медичного туризму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http:// uamt.com.ua/UA/](http://uamt.com.ua/UA/).

УДК 338.48

Мельник А.О., д.е.н., доцент
Майорова А.Г.
Київського національного університету
технологій та дизайну

ДИТЯЧИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ

Дитячий туризм – вид туризму, що спрямований на задоволення дозвілля для дітей. Дитячий туризм – це пізнавальні екскурсії, дитячі табори. Це веселі канікули, розширення світогляду, нові друзі і безліч вражень для дітей різного віку. Програм дитячого туризму під час шкільних канікул та літнього відпочинку існує достатньо багато. Це, наприклад, активний відпочинок, екологічні табори, кінні тури, трекінг та походи, водний туризм і рафтинг та

освітні центри. Дитячий туризм починається з невеликих поїздок – дошкільних та шкільних екскурсійних турів [1].

Детальний аналіз стану, проблем та перспектив розвитку молодіжного та дитячого туризму в нашій державі не проводився, тому інформація про цей вид туризму вищезазначеними авторами дається фрагментарно і тільки в загальному аспекті розвитку туризму в цілому. За останні роки не було прийнято жодного законодавчого документа, який би чітко визначив завдання і нові ідеї розвитку молодіжного та дитячого туризму в Україні. Дитячо-юнацький туризм як специфічна система являє собою складне утворення.

Майбутнє кожної держави – це її підростаюче покоління. Діти й підлітки становлять 22,6 %, або близько 11 млн. чоловіки, загальної кількості населення України. Упродовж останніх років в Україні зберігається тенденція до погіршення стану здоров'я молоді, яка зумовлена негативними факторами соціально-економічного, екологічного та психо - емоціонального характеру. Конвенцією ООН про права дитини, ратифікованою Верховною Радою України, проголошено, що діти мають не тільки особливі потреби, а й громадські, політичні, соціальні, культурні та економічні права. Одним із найважливіших стратегічних завдань нашої держави в забезпеченні соціального захисту дитинства є реалізація їх права на оздоровлення та відпочинок [2].

Державна туристична адміністрація України, інші міністерства та відомства реалізують державну молодіжну політику в контексті виконання загальнодержавної програми[3,4] «Молодь України». 20 березня 1998 р. були затверджені комплексні заходи Кабінету Міністрів України щодо реалізації державної молодіжної політики в Україні, які передбачали:

- сприяти розвитку інфраструктури молодіжного туризму, створенню умов для широкого залучення молоді до опанування надбанями національно-культурної спадщини України;
- забезпечити підтримку красзнавчого туризму;
- організовувати та проводити туристські спортивні заходи (зльоти, олімпіади першості, чемпіонати, інші види змагань) на національному і

регіональному рівнях для молоді та студентів;

- забезпечувати організацію туристських поїздів для молоді, активізувати туристичні обміни молодіжними групами з метою навчання, стажування та ознайомлення з народними традиціями і культурою, обміном молодіжними спортивними командами.

Управління сферою дитячого туризму України потребує значних змін: потрібно переглянути основні напрямки розвитку дитячого туризму (звернути увагу на індустрію розваг, створення дитячих таборів відпочинку із вивченням іноземних мов), залучити іноземні інвестиції та реформувати структуру його апарату управління. Крім того, потрібно звернути увагу на в'їзний дитячий туризм. Одним із способів стабілізування розвитку дитячого туризму в Україні може стати створення нової організації – Українського центру дитячого туризму. Отже, можна зробити висновок в номерному фонді молодіжних турбаз переважають двомісні номери, їх частка становить 57%. Аналізуючи структуру номерного фонду, можна сказати, що найбільш комфортні молодіжні турбази в Львівській, Закарпатській області та АР Крим. Починаючи з 2007 році відбувалось падіння в обсягах обслуговування туристів на 9,3 тис. осіб. Таким чином в 2010 році було обслуговано 57,5 тис. туристів з них 7,8 тис – іноземці, які відпочивали на молодіжних турбазах Закарпатської області. Характеризуючи молодіжний туризм в сучасній Україні, можна зазначити те, що на сьогоднішній день розвиток цього сегменту туристського ринку знаходиться на жаль, ще на недосить високому рівні. В першу чергу це пов'язано з недостатнім рівнем розвитку туристської інфраструктури даного виду туризму як у функціональному, так і в регіональному аспектах. А також недостатньо активним залученням молоді до туристично-краєзнавчої діяльності.

Література

1. Педагогический энциклопедический словарь. – М.: Большая Российская энциклопедия, 2011. – 528с.
2. Колотуха О.В. Ресурсний потенціал дитячо-юнацького туризму в

Україні: дис. канд. геогр. наук – К.: Інститут географії НАН України., 2014. – 116 с.

3. Зінченко В.А. Молодіжний туризм в Українській РСР у 70-80-х р.р. ХХ ст. – К. : Інститут історії України НАН України, 2004. – 240 с.

4. Блистів Т. Мотиваційні пріоритети школярів до занять у центрах дитячоюнацького туризму [Електронний ресурс] / Тарас Блистів // Спортивна наука України. – 2015. – № 1(65). – С. 70–75

5. Історія туризму / Долженко Г. П., Путрик Ю. С., Черевкова А. И – 2018 р.

6. Країноведення та міжнародній туризм / Севастьянов Д. В. – 2017.

7. Мельниченко С.В. Інформаційні технології в туризмі: теоретичні та практичні аспекти / С.В. Мельниченко // Вісник Запорізького національного університету. – №2(6). –2010. – С.129–138.

8. Міжгалузева програма «Пізнай свою країну» на 2007-2012 роки // <http://zota.org.ua/>.

9. Менеджмент туризму. Туризм как вид деятельности: ученик / В.С.Квартальнов, И.В.Зорин. – М.: Финансы и статистика, 2002. – 288 с

10. Ольшанська О. В. Сучасні аспекти когнітивістики в економічному розвитку / О. В. Ольшанська // Вісник Київського національного університет технологій та дизайну. – 2014. – № 6 (81). – С. 78–82.

УДК 338.48

Мельник А.О., д.е.н., доцент
Ольшанська О.В., д.е.н., професор
Олексієнко О.О.
Київський національний університет
технологій та дизайну

СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНА МЕТОДОЛОГІЯ У ВИВЧЕННІ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТИЧНИХ РИНКІВ

У наукових дослідженнях регіональних туристичних ринків одним з